

Nieuwsbrief oktober 2025

Agenda

Zo	5 okt	10.00	Zangviering met Johannesgemeente	kindernevendienst
woe	8 okt	19.30	Gespreksgroep Vrede en Gerechtigheid	
woe	8 okt	21.00	Vredesvesper	
zo	12 okt	12.00	Oecumenische viering met Jef De Schepper	kindernevendienst
zo	19 okt	12.00	Kapeldialoog: Liturgische vieringen; hoe gaan we om met mogelijk tekort aan voorgangers?	
Do	23 okt	20.00	Dialoogavond over migratie en asiel, de Huiskamer voor Vluchtelingen	
zo	26 okt	12.00	Oecumenische viering met Bert Jan van Haarlem	
zo	2 nov	12.00	Viering Velerlei: muziek die inspireert	

Actuele aanvullingen: www.kapel-eindhoven.nl en op: www.facebook.com/kapel.eindhoven

Andere activiteiten:

zo	5 okt	19.30	Taizé-vesper in Van Goghkerkje in Nuenen
di	21 okt	19.30	Amnesty schrijfavond in De Huiskamer voor Vluchtelingen, Lichtstraat 376, Eindhoven
zo	19 okt	16.00	Evensong in Catharinakerk Eindhoven door Eindhovens Kamerkoor.

Overweging

*Voor hen zonder thuis
Geen naam op steen,
geen kamer vol licht,
maar wel een bestaan, een gezicht.
Op straten geleefd, in stilte gegaan.
Toch blijft hun aanwezigheid bestaan.
De stad kende hun stappen,
hun moeizaam gebaar,
hun blik die soms hoop droeg,
soms zwaar.*

*Vergeten door velen,
gedragen door enkelen,
nu rusten zij onder dezelfde hemel.
Moge warmte hen vinden
waar kou ooit bleef,
moge vrede omhullen
wie zoveel verdreef.
Geen mens is verloren, geen leven te klein.
Wij dragen hun namen in ons hart,
niet in steen.*

*Gedicht geschreven door een straatpastor in Den Bosch
(Naast Catharinakerk in Eindhoven staat nu een bank om stil te staan bij
dakloosheid: 'Kom in beweging voor degenen zonder thuis')*

Zangviering met de Johannesgemeente

zondag 5 oktober, 10.00, Johanneskerk

Deze viering wordt ingevuld met een groot koor: de cantorij van de Johanneskerk en het koor van De Kapel slaan de handen ineen om samen te zingen. De lezing over de tien melaatsen staat centraal in deze viering.

We zingen liederen uit de liedbundels van beide koorgroepen. We hopen van beide gemeenschappen velen te zien en zo onze verbondenheid met elkaar te vieren.

De viering is voorbereid door Els Kiesewetter, Kirsten Wuijster (voorganger) en Metta Buise.

Thuis de viering meebeleven?

Hier kun je de [liturgie](#) downloaden.

De viering volgen via internet doe je via [kerkdienst gemist](#).

Later terugkijken kan via kapel-eindhoven.nl/online-vieringen.

Thuiscollecte:

Draag je onze collectedoelen Vluchtelingen in de Knel en de Huiskamer voor Vluchtelingen een warm hart toe? Maak dan jouw collectegeld over op NL39 TRIO 0197 9811 86 t.n.v. stichting De Kapel, o.v.v. "Collectegeld".

Kindernevendienst

Er is de mogelijkheid van een kindernevendienst.

Rode Lijn

Zondag 5 oktober, 13.00, Museumplein, Amsterdam

Het blijft helaas meer dan nodig: rode lijnen worden nog steeds overschreden, zonder dat we daar als Nederland enige zinvolle actie tegen ondernemen. De demonstratie wordt gedragen door heel veel grote en kleine organisaties, zoals Amnesty, Artsen zonder Grenzen en Oxfam Novib.

Ben je van plan te gaan: let op dat er deze zondag geen treinen rijden tussen Boxtel en 's-Hertogenbosch.

Wil je gaan, en bijvoorbeeld het eerste stuk met de auto, meld je dan bij wardcottaar@outlook.com. Dan kan er ongetwijfeld wat carpooling geregeld worden.

De Kern van ons Beraad

En wat berichten uit de bestuurlijke hoek.

Een van de grote aandachtspunten is het vinden van nieuwe voorgangers. Onze huidige voorgangers zijn al gekomen tot een soort “profiel”, wat voor iemand zoeken we. En er is gelukkig ook echt wel een namenlijst. Het Kapelberaad gaat samen met de voorgangers aan de slag om het concreet te maken.

19 Oktober is er een kapeldialoog rond de liturgische vieringen. Elders in de nieuwsbrief vind je daar meer informatie over.

Tenslotte: we zijn de afgelopen twee jaar druk geweest met de Vieringen Velerlei zichtbaarheid geven. Daardoor zijn de liturgische vieringen misschien wel wat ondergesneeuwd. Dat is uiteraard niet de bedoeling. De PR-groep zal zorgen dat ook deze vieringen goede aandacht krijgen.

Ward Cottaar

Werkgroep Toekomst

Afgelopen voorjaar organiseerden we een heidag met het oog op onze toekomst. Op die dag hebben we vooral helder proberen te krijgen: “wie zijn we en wat is voor ons belangrijk”.

Met dit als uitgangspunt willen we nu naar onze toekomst kijken: wat moeten we doen om te zorgen dat deze belangrijke dingen blijven bestaan? En daarnaast bouwen we natuurlijk ook door op het werk van de eerdere toekomstcommissie 2022. Hun verslag, “Reiken naar een haalbare toekomst”, zal ook een belangrijke inspiratiebron zijn.

Hiervoor willen we een werkgroep oprichten, die een aantal scenario’s gaat uitwerken. Scenario’s die we vervolgens als gemeenschap met elkaar zullen bespreken.

Wil je hieraan meedoen, meld je dan bij Ward Cottaar (wardcottaar@outlook.com). Op dit moment denken we aan een aantal avonden, zodat we tegen de zomer van 2026 wat mogelijkheden in kaart gebracht hebben.

Ward Cottaar

Interview met liturgievoorbereiders Beleving viering verdiept als je mee hebt voorbereid

Een voorganger doet de voorbereiding van een liturgische viering altijd samen met twee kerkgangers. Hoeveel moet je van de bijbel weten om mee te kunnen doen? Kennis is natuurlijk mooi meegenomen, maar het heeft zelfs wel iets als je er niet zo veel van weet....

Mirjam Kleinveld doet al jaren mee als liturgievoorbereider. Voor haar was dat een logisch vervolg in 1996 op haar belijdenis bij studentenpastor Wim de Leeuw. “Voor mij is het een manier om met mijn geloof en de bijbel bezig te zijn. Het is mooi hoe we met elkaar verdieping bereiken. Een voorbereidingsavond levert altijd iets op.”

Karine van 't Land is nog vrij nieuw als voorbereider. Zij heeft samen met Mirjam en voorganger Elcke Smits de viering van 31 augustus gedaan, de start van het nieuwe seizoen. Het was de derde keer dat ze meedeed: "Je bent met elkaar gemeenschap. Het is mooi om betrokken te zijn en verdieping te bereiken."

Hoe spannend is het om mee te doen en teksten voor te lezen tijdens de viering? Karine: "Niet zo spannend. Het is best laagdrempelig. Je hoeft niet je stempel op de viering te drukken. Leuk dat er heel verschillende perspectieven worden gevraagd."

"Je hoeft het ook niet altijd met elkaar eens te zijn," voegt Mirjam toe. "Het gaat erom van gedachten te wisselen zonder oordeel."

De voorganger heeft de verantwoordelijkheid over het goede verloop van de viering. Als voorbereider heb je de gelegenheid om dat verloop te beïnvloeden. Heb je een thema dat je eens behandeld wilt zien? Zijn er liederen die je extra graag hoort? Of vind je het gewoon de moeite waard om met voorkennis een viering mee te maken? Geef je dan op om eens een keer mee te lopen. Of vraag om meer informatie aan een van de voorgangers.

Rob Weijs

Leesgroep Vrede en Gerechtigheid en Vesper

Woensdag 8 oktober 2025, 19.30, vesper om 21.00, Johanneskerk

Woensdag 8 oktober lezen we verder uit het boek 'De andere kant van de muur' van Munther Isaac. Het gaat over Israëls nederzettingenpolitiek, gezien vanuit het perspectief van de Palestijnen op de Westelijke Jordaanoever.

Ook als je de vorige keer niet geweest bent, is aansluiten zonder probleem mogelijk.

De avond wordt afgesloten met een vredesvesper om 21 uur. Die is open voor iedereen.

Kapeldialoog

Zondag 19 oktober, 12.00, Johanneskerk

In deze Kapeldialoog staat het onderwerp Liturgische Vieringen centraal. Hoe gaan wij om met een mogelijk tekort aan voorgangers? Hoe willen wij met het oog daarop onze vieringen blijven vormgeven? Er komen dan vragen op als: moet een voorganger per se specifiek hiervoor opgeleid zijn? Moet er altijd een overweging zijn of vinden we alternatieven? Hoe gaan we om met voorgangers van 'buiten'?

Kom allen meepraten, breng nieuwe ideeën in, luister naar elkaar. Dan kunnen met het resultaat het Kapelberaad, de huidige voorgangers en de liturgiegroep aan de slag gaan om de liturgie, ook in de huidige tijd, een vorm te geven die past bij ons als De Kapel.

Dirk van Tellingen, Els Maas en Jef De Schepper.

Asiel en Migratie: we moeten het er over hebben

Donderdag 23 oktober, 20.00, de Huiskamer voor Vluchtelingen, Lichtstraat 376

De kop is eraf. Op zondag 21 sept hebben de partners van De Kapel en onze eigen werkgroep (van AtotZ) de aftrap gehouden in de Viering Velerlei over ons initiatief om enkele dialoogavonden te organiseren rondom het thema Asiel & Migratie: we moeten het erover hebben. Zie elders in deze nieuwsbrief een verslagje hierover.

De eerste avond staat in het licht van dialoog met vluchtelingen zelf. Vragen naar hun verhaal, hen leren kennen. Lukt het ons om door alle labeltjes heen te kijken die we op gekleurde vluchtelingen lijken te plakken, om de authenticiteit van ieder van hen als mens te ontdekken? Zonder (voor)oordeel of ingevuld beeld. Of het nou gaat over land van herkomst, uiterlijk of taal, kleding of feitelijkheden. Kunnen we empathie tonen (in plaats van alleen sympathie of medelijden). Hoe filteren we onze eigen percepties en vooroordelen, de hokjes waar we ze (onbewust) in blijken te hebben gezet?

Oftewel: dialoog mét vluchtelingen en niet dialoog over vluchtelingen.

De volgende avonden zijn 20 november, 15 januari en 5 maart. Wil je daarover direct geïnformeerd worden, meld je dan aan via: dialoog@kapel-eindhoven.nl.

Sjef Ernes

Viering Velerlei: muziek die inspireert

Zondag 2 november, 12.00

Vorig jaar hebben kapelgangers een bloemlezing aan muziek naar voren gebracht die hen ontroert, stimuleert, troost of raakt.

Daar komt nu een vervolg op. Maar dit keer luisteren we naar enkele enthousiaste, gepassioneerde muzikliefhebbers, die hun geliefde muziekstijl of -stroming toelichten aan de hand van een kort vraaggesprek, waarna zij ons van 1 à 2 van hun keuzenummers willen laten (mee) genieten.

Sommigen willen dat zelfs zelf ten gehore brengen! In het vraaggesprek zal hun passie zonder twijfel duidelijk worden.

Kerkmuziek en muziek in de kerk is al een eeuwenoud verbond. Denk aan Gregoriaans, Huub Oosterhuis, klassiek of Orgelmuziek.

Dus zet de datum alvast in je agenda. Viering Velerlei op 2 november!

Paul Mulder en Sjef Ernes

Liturgische viering

Zondag 31 augustus

Vandaag, 31 augustus, in onze liturgische viering lezen we in Deuteronomium waarin werd gesproken over de zorg voor de vreemdeling, eerder genoemd dan weduwen en wezen, de traditionele eerste ontvangers van zorg.

En in Lucas wordt de buitenstaander, die niet gezien wordt, of laag staat in de maatschappelijke rangorde, naar voren gehaald, op een ereplaats vlakbij de leermeester. Hoe actueel zijn deze teksten! In onze tijd, waarin vijandschap wordt aangemoedigd, en mededogen als halfzacht wordt weggeschoven....

Maar ook, in deze teksten wordt gedrag ten opzichte van de medemens beschreven, dat voor een aantal van ons een loodzware ethiek inhoudt: altijd voor iedereen klaarstaan? Niet te doen...

En dan maakt Elcke een mooie bocht in haar glasheldere en rake overweging:

Doe, op je eigen manier, wat je kunt. Dus niet méér dan je kunt. Sommigen kunnen nou eenmaal meer dan anderen, sterkere geest, sterker lichaam, meer geld, meer ruimte enzovoort. Zoals in een oud christelijk kinderliedje: "jij in jouw klein hoekje, en ik in 't mijn". "En laat het dan goed zijn, in de ogen van de eeuwige, wat we doen", zoals Elcke het in elke viering verwoordt.

Daarom was de overweging vandaag voor ons.... bemoedigend, maar ook aanmoedigend. Aangemoedigd fietsten we terug naar huis.

Paul Grooten

Viering Velerlei: Asiel en Migratie: we moeten het er over hebben

Zondag 21 september

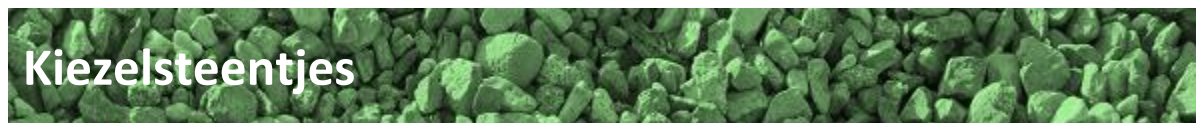
Afgelopen zondag ben ik voor het eerst naar De Kapel geweest waar het onderwerp die zondag was: Asiel en Migratie. Bij binnenkomst werd je warm onthaald en was er een fijne sfeer. Er waren drie gasten aanwezig die het een en ander vertelden over hun organisatie en hun betrokkenheid bij het onderwerp. Dat maakte indruk. Asiel is een lastig onderwerp waarbij feiten en emoties elkaar voortdurend voor de voeten lopen.

Vervolgens hebben we in werkgroepjes gewerkt om Loesje-achtige uitspraken te maken. Het was erg inspirerend en fijn met de groep om samen naar goede uitspraken te zoeken. Als je iets niet begreep, werd er aandacht aan gegeven zodat je mee kon blijven praten. Dit alles onder het genot van een heerlijk kopje koffie /thee met een lekkere bonbon. Er heerste verbondenheid, warmte en iedereen was gelijk.

Dit heeft zozeer zijn doorwerking gehad dat ik 's middags naar de vredesmarkt (Peace in the Park) ben gegaan om nog meer sfeer te proeven.

Clarien Ernes

Kiezelsteentjes

Een herhaalde oproep uit de vorige nieuwsbrief:

De blijvende doos waar (ongevraagd) verzorgingsproducten zoals tandpasta, zeep enz. in gedoneerd kunnen worden is geplaatst bij de ingang. Dus als je bij de drogist bent om je eigen voorraad aan te vullen, neem dan een extra item mee. Ook de vraag naar schoenen blijft actueel, (maat 36–46, vooral sport- of wandelschoenen). Misschien goede reden om je eigen schoenen een jaartje eerder te vervangen dan nodig en iemand anders blij te maken?

Sjef Ernes (06-55154731)

Boekpresentatie

Vreugdevol Vertrouwen

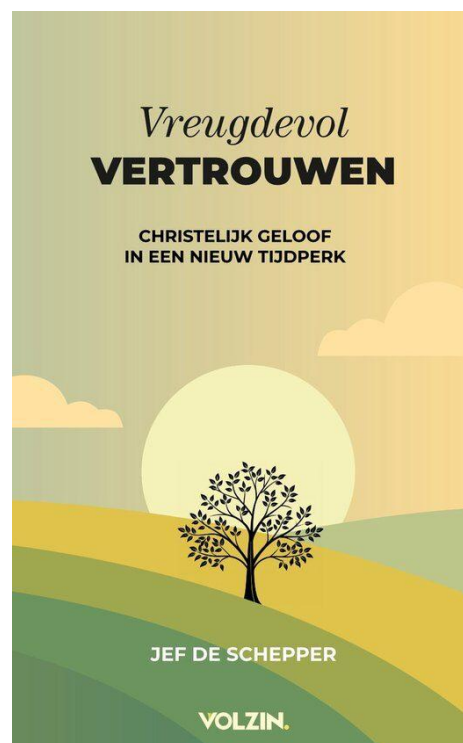
Christelijk geloof in een nieuw tijdperk, Jef De Schepper

Zaterdag 30 augustus reisde ik af met een deel van onze kerkgangers naar de abdij van de Norbertijnen in Heeswijk-Dinther, voor de boekpresentatie van 'Vreugdevol vertrouwen' van Jef De Schepper, kerkganger en voorganger van De Kapel. Het koor was gevraagd acte de présence te geven met twee liederen van Jef, beide opgenomen in het boek.

Ik was in de gelegenheid om dit boek al een paar weken eerder aan te schaffen, bij de gezamenlijke viering van De Kapel en de PKN in de Regenboogkerk in Nuenen. Met een gevoelige radar struint Jef in zijn boek tijdgenoten af naar mogelijkheden voor "Een christelijk geloof in een nieuw tijdperk". Over geloofszaken praten kan alleen maar gebeuren 'in een intens gesprek met het hedendaags denken en leven op basis van een gezonde spiritualiteit'. Een citaat van theoloog Tomáš Halík, de Tsech die Jef in zijn betoog deze middag een paar keer aanhaalt. Het godsbeeld dat over blijft is dan geen persoonlijke god meer.

Lezers, die dit boek nodig heeft zijn de mensen die op het vlak van zingeving het woord God niet graag in de mond nemen. Het is de vraag of het boek die lezers weet te bereiken. Een goede illustratie hiervan was de opmerking van de gastheer van het klooster, Frank Roermund: voor de serie Kloostergangers van NPO had hij onlangs een ontmoeting gehad met de populaire zanger Douwe Bob. Het was een indrukwekkend gesprek maar God had voor de zanger geen betekenis meer.

Het boek is goed geschreven, zo prees ook Greco Idema, de uitgever en de hoofdredacteur van Volzin. De uitgever herhaalde zo vaak "goed geschreven" dat het leek dat ook hij alle schijn wilde vermijden dat het bij de uitgever gaat om de verspreiding van Gods woord, als antwoord op alle vragen.

Er is geen moreel systeem dat bepaalt wat goed of kwaad is. Alle ellende die een mens kan overkomen krijgt een plaats in de concrete wereld waar we liefde kunnen scheppen. Tegenover troost stelt Jef de dankbaarheid dat we over dit vermogen beschikken. God is liefde. En dat kunnen we beleven 'in een of ander huis' bij elkaar. We kennen in de kapel het alternatief voor het Onze Vader met die strekking. Geen persoonlijke God dus, maar wel eentje die bestaat omdat dit bestaan ook in de tijd van Jezus onbetwist was.

Polemiserend met Hendrikse die een boek schreef "Geloven in een God die niet bestaat" ben ik toch geprikkeld geraakt. Nadat Jef het boek van Klaas Hendrikse noemt ben ik het gaan lezen, want het stond nog ongelezen in de kast. Ik zie veel overeenkomsten met het "Vreugdevol Vertrouwen" van Jef de Schepper. Een groot verschil met Jef is misschien dat Hendrikse in zijn boek het antwoord schuldig moet blijven van een zieke vrouw die hem vraagt "of Hendrikse ook nog in de kerk zou komen als hij geen voorganger meer zou zijn". Deze vraag hoeven we aan Jef niet te stellen. Hij is evengoed vaak aanwezig als hij niet de dienst doet in de kapel.

Vragen zijn er altijd alom, maar die zijn meer van een ander soort, dan dat het geloof niet meer is van deze tijd. Het verwijt aan de kerk gaat over misbruik en ouderwets taalgebruik en rituelen. Dit is buitenkant volgens Jef. Mensen die bezwaren maken tegen kerkbezoek doen dat uit pure desinteresse doordat ze steeds meer opgevoed zijn met het idee om 'het zelf maar op te lossen'. Dat emancipatorisch moment heeft Jef ook zelf meegemaakt in zijn gezin. Zijn jongste dochter Jesje, die als eerste in het gezin in opstand kwam tegen het regulier kerkbezoek zit ook in de zaal. Ze studeert nu theologie en poogt tot heel andere inzichten te komen.

In een gesprek met de zaal, waar met strakke leiding van de uitgever nog tijd voor was, kwamen voorbeelden naar voren hoe een religieus leven ook kan zonder een binding aan geloof. Aandacht voor de omgeving, direct een zingeving in de natuur ervaren of zorg voor het milieu waarbij groepen in opstand komen tegen de vervuilende maatschappij. Bij velen heeft deze bezigheid een voorname plaats ingenomen.

Misschien is het wel zo dat Jef steeds hetzelfde verhaal vertelt, maar telkens weer anders, dat doen voorgangers nu eenmaal. Maar het is niet verkeerd om de eigen geloofsgeschiedenis goed voor ogen te hebben. Naast het persoonlijk verhaal is er het mythische verhaal dat het allemaal begint in het nomadische Israël, als woestijngodsdienst. Profeten, waar Jezus er een van was, kunnen niet ophouden te vertellen dat met het zich vestigen op een vaste plaats, allerlei machtsstructuren beginnen te werken. Het Israël van koningen en wat daarna komt, tot aan ons eigen verhaal.

Zijn praktijk als voorganger heeft Jef vooral na zijn werkzame leven als leraar kunnen uitbreiden. Naast bruikbare liederen voor een geloofstaal is in de bijlage ook een op schrift gestelde overweging uit een viering van de ESK. Daarmee is het boek ook een mooi uithangbord voor onze Kapel.

Uit het evangelie van Johannes 13,31-35 met daarin de parabel van de meester die een feestmaal aanricht. "Ja, je wilt erbij horen", zeggen de genodigden, "maar wij komen niet, want je hoort er toch niet echt bij". Daarop houdt de meester de eer aan zichzelf en draagt zijn dienaren op om iedereen uit te nodigen die ze tegen komen "op de hoek van de straat". Dat voelt natuurlijk ook niet helemaal pluis, uitgenodigd worden omdat de voorname gasten het laten afweten. De genodigden lieten het afweten omdat ze het gebeuren en de gastheer met de nek aankeken. Een nieuweling, een omhoog gevallen figuur? Een blaaskaak, niet behorend tot de elite. Iedereen wil graag in het centrum van de macht zitten, bij de elite horen. Tegenwoordig gaat dat meer om kleding, moderne snufjes, dan echte macht, om erbij te horen. De elite beoordeelt ook weer elkaar, heeft onderonsjes. Hoe komen we bij elkaar, om "in een of ander huis" met elkaar te vieren en de gedachten te delen. We leven in een democratie, die als een heilige graal verdedigd wordt, wat is er nodig om het met elkaar goed te hebben en de problemen aan te kunnen? Dat zijn de wereldse vragen, als er op dit speelveld in deze tijd ook nog eens religie op de proppen komt, is het eerder een gevaar dan een oplossing.

Met de neus in de boter, trots dat ik zo dicht bij de schrijver van een boek mag staan. Het boek bevat heel veel wat gezamenlijk doorleefd is. Het boek verdient een echte recensie. Wat ik hier schrijf is meer een persoonlijk leesverslag en rapportage van de middag. Bij het lezen van dit boek valt er een last van me af. Dingen waar ik wel eens over nadenk zijn makkelijk terug te zoeken in een geschreven tekst. Soms zijn het ook gewoon weetjes, zoals het uiteengaan van Huub Oosterhuis en Bernard Huijbers, al in 1978. Een samenwerking waar wij veel mooie muziek aan te danken hebben. Het jaartal en de vermelding dat Huijbers' zoektocht zich vanaf dan toelagde op een Kosmisch geloof, brengt mij al googelend terug naar die tijd. De Kosmos Amsterdam, Huijbers zal er wel niet aan deelgenomen hebben, want hij vertrok naar Frankrijk, maar het brede scala van spirituele groepjes die zich tot op de dag van vandaag uitbreiden naast de christelijke "mainstream" is toen een beetje in gang gezet. Ook het noemen van de "bevrijdingstheologie", die in Europa ontwikkeld is, maar vooral een succes was in Zuid-Amerika waar generaals aan de macht waren in 1975 en strijd voor vrijheid tastbaar was, markeert de tijd die ik ken van mijn studiejaren. De loopbaan van Jef die begon wat eerder met historische belevenissen in het jaar 1958 in Rome.

Verder te vermelden, het boek is een eyeopener voor iedereen die met songs bezig is. In het ideale geval maakt een songtekst op de juiste tijd bij het genie muziek los "die er al is" bij de componist. Zo is het ook gegaan met de tekst "Verlangen en Vervulling" van Jef, waar Nicky Bouwers de muziek voor leverde.

Bovenstaande mechanisme tussen componiste en schrijver is uitgerekend een uitspraak van Nietzsche. De filosoof die God heeft dood verklaard. Hij komt alleen aan bod in het hoofdstuk "Met Muziek". Een leuke uitsmijter van de middag en van mijn verhaal: Marie Astrid Vermaas, die door Jef gevraagd was een stuk pianospel ten gehore te brengen koos tussen de drie-eenheid van de muziek: Bach, Beethoven en Brahms voor de laatste: de zoon.

Birgitta Roosdorp

KerkDesignDag

**Zaterdag 25 oktober 2025, 11.00-17.00,
Remonstrantse Kerk, Dommelhofstraat 1A,**

Tijdens KerkDesignDag gaat het om de vraag: Wat is voor jou een kerk van morgen? Hoe ziet die eruit? Niet in steen of leer, maar in rituelen, taal, stilte en symboliek. Je kunt de hele dag door binnenlopen en deelnemen aan creatieve workshops en dialoogsessies.

Thema's zijn onder andere:

- Stilte & ruimte – ontdek wat je helpt om stil te worden en wat stilte met je doet
- Rituelen – ontwerp een eigen ritueel (met ritueelbegeleider Karen Vonk)
- Verhalen – deel iets van je levensverhaal en schrijf mee aan een gezamenlijk verhaal
- Verbinding – onderzoek wanneer en hoe je echt verbinding ervaart
- Delen – verbeeld wat je in jouw kerk wilt delen

Om 16.30 uur wordt de oogst van de dag gepresenteerd, daarna is er een borrel.

Verdere informatie kun je [hier](#) vinden.

A graphic with a purple-to-orange gradient background. The text "KerkDesignDag." is in white, sans-serif font. Below it, "Geef vorm aan" is in a smaller white font, followed by "jouw kerk van" in a larger white font, and "morgen" in the largest white font at the bottom.

Nieuws van collega kleine geloofsgemeenschappen

De geloofsgemeenschap Augustinus is weer begonnen met een nieuwe lezingencyclus. De eerste lezing is op woensdag 8 oktober om 14.00 met het thema "Het Thomas Evangelie". Ook organiseren zij dit jaar cursussen, en is er op de derde woensdag van de maand een filmclub. Er is een [programmaboekje](#) waarin je alle activiteiten kunt vinden. Zeker de moeite waard om eens te bekijken.

Ook de remonstrantse gemeente heeft verschillende activiteiten, waaronder een filmkring en bijbelcafé. Alles vind je op een nieuwe website: <https://www.remonstranteneindhoven.nl/>.

Taizé-vesper

Zondag 5 oktober, 19.30 Van Gogh Kerkje, Papenvoort, Nuenen

Zondag 5 oktober is er weer een Taizévesper in het Van Goghkerkje. De wereld om ons heen roert zich, sommigen willen gehoord worden, anderen worden juist gehoord. Het horen van andere standpunten maakt ons onrustig, straks mogen we stemmen... en dan? De herfstvakantie brengt ons weer een moment van even niet meer moeten. Ook nu verlang je weer naar 'rust' en 'stilte'. De vesper heeft het thema 'Blijf trouw'. Door er in te geloven, komt alles goed!

Elke eerste zondag van de maand zijn er kleine vespers, meditatief van aard, even stil worden voor de komende week en nu ook voor het seizoen dat weer komen gaat. Een klein kerkje, een kleine samenkomst, een klein uurtje. De elementen 'rust en meditatie' maken de vespers altijd stemmig en bezinnend. De stilte en de muziek wordt door jonge en door oudere mensen als prettig ervaren.

Je mag ook luisteren naar mooie Taizéliederen en je kan zelfs ineens meedoen. De liederen zijn eenvoudig en nodigen je ook om mee te zingen. De muziek wordt ervaren als een mantra. Paul Weijmans begeleidt ons op de piano en zorgt voor verstillende en muzikale momenten.

TINT

Thuis in de studentenwereld? (Deel 1)

Als TINT werden we gevraagd mee te denken over een thema voor het zomernummer van de Samen en het hoofdartikel te verzorgen! We hoefden niet lang na te denken, want op de universiteit leeft het thema 'thuis voelen' op vele manieren.

Natuurlijk denk je meteen aan de internationale studenten die hun thuisland achter zich laten en hier hun weg moeten vinden. Maar als je even stilstaat: is dit thuis voelen niet ook een thema dat op alle niveaus speelt en eigenlijk overal te ontdekken is?

Aangezien het een lang artikel geworden is, hebben we het voor De Kapel-nieuwsbrief in tweeën gesplitst. Marja zal in dit eerste deel ingegaan op het thema thuis voelen en de individuele geestelijke begeleiding. In één van de komende Kapel-nieuwsbrieven beschouwt Margit het thema vanuit het perspectief van de TINT activiteiten.

Thuis voelen in individuele geestelijke begeleiding

Bij individuele begeleiding zie je de 'thuis voelen'- worsteling het sterkst bij internationale studenten. Die diepe heimwee, het verlangen naar de familie, naar vroeger, zelfs naar de geur van thuis, en dan soms tegelijk het besef niet terug te kunnen. Dit maakt zeer diepe indruk op me en doet me machteloos voelen.

De oplossing lijkt zo simpel: dan zorg je 'gewoon' dat ze zich thuis gaan voelen! Maar als je dieper kijkt, heeft de worsteling niet zomaar eenzelfde oorzaak voor iedereen.

Het kan een buitengesloten-voelen zijn dat als een soort vicieuze cirkel steeds erger wordt. Zo begeleidde ik een studente die altijd beleefd bleef lachen als er grapjes gemaakt werden over haar Aziatische afkomst. Het kwam niet in haar op om ook maar iets te laten merken van de diepe kwetsing die ze ervoer. Pas als je als begeleider weet hebt van deze kwetsing, kun je met haar meedenken en haar een nieuwe 'bril' aanreiken om naar de situatie te kijken.

Ook zie ik vaak een teleurstelling: Nederland wordt opgehemeld, in Nederland is the sky the limit. Maar vaak geeft de overstap naar Nederland op verschillende levensgebieden onzekerheid: bijvoorbeeld op financieel gebied. Soms kan de student de stap naar Nederland enkel maken met het weinige bij elkaar gespaarde geld van de ouders. Maar dan? Zo vaak tref ik studenten die wel 2 of 3 bijbaantjes hebben en daar écht uitgeput door raken. Tegelijk zijn ze ook nog eens heel gespannen, omdat ze zich geen studievertraging kunnen permitteren. Ach, wat maakt het vaak al veel uit dat ze ergens terecht kunnen met hun zorgen! Samen stilstaan en zorgvuldig afwegen van opties (en prioriteren!) kan zoveel verschil maken. Ook kan hulp heel praktisch zijn: sommige studenten hebben hun bachelor al af, dus in plaats van veel uren ongeschoold werk, kunnen ze ook overstappen op beter passend werk op niveau. Een win-win: hetzelfde verdienen in minder uren én werk wat dichterbij hun hart ligt! De dankbaarheid is zo groot!

Wat mij het meest raakt, is hoe de generatiekloof door het mixen van culturen soms zo snel kan vergroten. De ouders kennen enkel hun land en hun cultuur, en de studenten zitten in een ander land én in een andere cultuur. Een cultuur waar ze zich aan aanpassen, waar ze zich ook graag aan willen aanpassen. Je kunt je de stress voorstellen die ontstaat bij de student als de ouders aankondigen op bezoek te willen komen in het ideale Nederland. Hoe leg je dan uit dat je -bij gebrek aan een ander studentenhuus- in een studentenhuus met een groot deel mannen woont, terwijl dat in het land van herkomst voor een vrouwelijke studente echt ondenkbaar zou zijn?

En ook al lijkt het thema van 'thuis voelen' zo overduidelijk te spelen voor buitenlandse studenten, voor Nederlandse studenten is het net zo goed een puzzel. Bij de introductieweken wordt van alles georganiseerd zodat de nieuwe studenten zich thuis gaan voelen op de TU/e, maar ook in Eindhoven. Vroeger was er één introductieweek aan het begin van je studie, één keer een periode van wennen. Maar tegenwoordig heb je intro-momenten voor je bachelor én voor je master. Want anders dan vroeger doe je de tweede helft van je studie soms in een andere stad/universiteit of zelfs in een ander land. In mijn werk voel ik, dat studenten soms écht het 'even stilstaan' nodig hebben om te beseffen dat het thuis voelen niet vanzelf gaat, en dat dat ook niet gek is, want vanzelf gaat het voor niemand.

Het thuis voelen hangt ook sterk samen met gevoel dat de waarden waar je voor staat door anderen worden gedeeld, of minstens dat anderen kunnen begrijpen dat je ergens waarde aan hecht en dat respecteren. Praten over waarden en geloof helpt hierbij enorm. Vaak komen we zo op het spoor waarom je je ergens thuis voelt, gezien en gehoord voelt. Gewoon open vragen waar de student in gelooft, dat geeft de mooiste antwoorden. Ja, de aankomende generatie zoekt, maar moet harder zoeken dan eerder: de kaders liggen zo open. Maar ik durf te beweren dat we mogen vertrouwen en hoop hebben. Ik zie een nieuwsgierigheid, een zoektocht die om een antwoord vraagt. Ik weet zeker dat u met me mee zou genieten!

Marja Ernst

Studentenpastor/life coach bij TINT, www.tint-eindhoven.nl

Luchthavenpastoraat: VROLIJK

In de aankomsthal sprak ik een man die zijn zoon op kwam halen, die in Spanje woont. Ik vertelde dat ik luchthavenpastor ben. Hij vroeg katholiek of protestant. Ik zei natuurlijk dat ik protestant ben. Toen zei hij dat hij Oud Katholiek is. Ja, ik weet wat dat is, zei ik. Oud Katholiek kan je beschrijven als, er is géén paus, de priesters mogen wel trouwen. Liturgisch zijn er veel overeenkomsten met de Rooms Katholieke kerk. Maar deze man beschreef het anders. Hij zei dat is de vrolijke variant. Wat leuk dat iemand zo over zijn geloof praat. Het is vrolijk, het is een zaak om blij van te worden. Hij vertelde dat hij actief lid was van zijn parochie. Zo gaat dat op het vliegveld. Ik wil anderen graag iets vertellen, maar het komt ook voor dat een ander mij wat vertelt, dat ik zelf de ontvanger ben van een blijde boodschap. Dat is de vrolijke variant voor een luchthavenpastor.

Mirjam van Nie, vliegveldpastor

Volgende nieuwsbrief verschijnt 31 oktober
Graag kopij uiterlijk 19 oktober inleveren